

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. гр. Хасково, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Елена П. Стефанова
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20215640101282 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.49, вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) от Г. Т. СТ., ЕГН ***** против „Хасково Прес“ ЕООД, ЕИК 205442469, с който се иска ответникът да бъде осъден да заплати сума в размер на 10 000,00 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, причинени вследствие на публикувана невярна информация в електронния сайт на ответника, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 07.06.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че заемал поста на директор в ОДБХ гр.Хасково. Като избран за народен представител в 44-то и 45-то Народно събрание запазил работното си място. След прекратяване на мандата на 45-то народно събрание се върнал на работа като директор. Поради заболяване излязъл в отпуск по болест на 27.05.2021г. На 07.06.2021г следвало да се яви на контролен преглед в гр.Хасково. След извършения преглед и консултация, бил уведомен от приятели, че същите имат информация за прекратяване на трудовите правоотношения на ищеца, който бил уволнен от работа. От тях разбрал, че тази информация била публикувана в електронния сайт на ответника „Хасково Прес“. Ищецът заявява, че се почувствал обиден и пренебрегнат, тъй като такава заповед за уволнение не му била връчвана, нито пък бил получавал официалната информация, че предстои официално прекратяване на договора му. Веднага потърсил информация в БАБХ, където му заявили, че няма производство връзка с прекратяване на трудовите му отношения. Ищецът считал, след като се запознал с публикацията в „Хасково Прес“, че ответникът, след като извърши проверка, ще опровергае твърденията си и съответно ще публикува ново

изявление, но това не се случило. Изнесената информация била препечатана и публикувана и от други електронни медии и така невярната, според ищеца, информация достигнала до широк кръг от хора. Ищецът посочва, че получил телефонни обаждания от граждани, които изказвали различни мнения във връзка с т.нар. „уволнение“. Тази невярно изнесена от ответника „Хасково Прес“ информация причинила на ищеца и продължавала да му причинява морални болки и страдания, а също така рошала името му в обществото и доверието на гражданите към него. Ищецът заявява, че отново е в листата за народни представители за Парламентарните избори, проведени на 11.07.2021г като се налагало, вместо да работи пълноценно в изборната кампания, да обяснява и опровергава изнесеното от ответника. Така поднесената информация пречела на доброто му име и можело да го лиши от доверието на гражданите.

В публикацията на ответника липсвали данни за длъжностно лице в дружеството на ответника, което написало и публикувало невярното изявление. Ищецът счита, че са налице предпоставките на чл.49 от ЗЗД, тъй като като ответникът е възложил изпълнението на информационната си дейност на свои служители или действащи под друга форма лица. Намирам , че нанесените му неимуществени вреди са причинени при изпълнение на възложена работа или в резултат на бездействие от страна на лицето възложило работа, в случая ответникът „Хасково Прес“ ЕООД.

Ето защо иска съдът да постанови решение, с което на осн. чл.49 от ЗЗД да осъди ответника, да му заплати сумата в размер от 10 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие на публикуваната на 07.06.2021г в електронния им сайт невярна информация, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане.

В срока по чл.131 от ГПК, ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен и недоказан. Ответникът оспорва твърденията на ищеца за претърпени от него болки и страдания в резултат на извършения деликт, които да се намират в пряка причинна връзка с него, както и че е налице вредоносен резултат. Оспорва заявеното от ищеца, че в материала е налице твърдение, че същият бил уволнен и се налагало да дава обяснения за това, както и че това рушало доверието на хората към него, а той бил кандидат за народен представител и това можело да повлияе на кампанията. За да е налице основателност на иска по чл.49 вр. чл.45 от ЗЗД, според ответника, следвало да е налице вредоносен резултат за ищеца. В исковата молба не било посочено в какво се изразява причинната връзка между деянието и вредата и каква реално е тя. Деянието следвало да предшества във времето вредата и да я обуславя. То било условие, без което описаната вреда не би настъпила. За да е налице причинна връзка, вредата трябвало да е адекватна последица от деликта. Това е така, когато деянието било годно да доведе до настъпилия отрицателен резултат. От изключително значение било, вредата да е настъпила или поне да е съществувала като реално възможна, за да може да се определи нейния обем и съответно да се определи размер на обезщетението. Причинната връзка не можело да се предполага, а тя трябвало да се докаже, съгл. т.2 от Постановление 7 от 30.12.1959г. на

Пленум на ВС. В настоящия случай според твърденията на ответника, липсвала причинна връзка между деликта и твърдения вредоносен резултат. Не били конкретизирани твърденията на ищеца за това, в какво точно се изразяват болките и страданията. Ответникът посочва, че никъде в публикацията не се срещала думата „уволнен“ и вложеното от ищеца тълкуване не отговаряло на замисъла на публикацията, нито на действителното положение. Ответникът твърди, че болничният лист приложен от ищеца към исковата молба, опровергавал собствените му твърдения за обстоятелството кога е научил за публикацията. Освен това заболяването му предполагало болки и страдания при движение, ходене и елементарни физически действия, което от своя страна изключвало и възможността ищецът да се среща с приятели. Ответникът твърди, че са правени многократни опити да бъде открит ищеца и информацията да бъде проверена от първо лице. В материала било посочено също, че информацията е получена от неназован източник, който ответникът не бил длъжен да разкрива. Единственият начин да се провери информацията, оставала разговор с ищеца, който сам последният бил попречил да се осъществи.

Ответникът „Хасково Прес“ ЕООД твърди, че към момента на публикацията, ищецът не е бил кандидат за народен представител. Видно от Решение 38/07.06.2021г. на РИК - Хасково, заявлението за регистрация на листата на Коалиция „ГЕРБ-СДС“, в която бил включен ищецът - под № 2, било подадено в 10.04 часа на 07.06.2021 год., но самото решение било прието в 17,30 часа на същия ден. Така ищецът към момента на публикацията: 09.48 часа на 07.06.2021г. все още не бил кандидат за народен представител. Според разпоредбите на Изборния кодекс изборната кампания започвала 30 дни преди изборния ден, т. е. към дата на публикацията предизборната кампания не била започнала. Същата била открита според Изборния кодекс на 11.06.2021г. На тази дата била подписана и заповедта на временно изпълняващия функциите директор ОДБХ -Хасково, следователно ищецът към датата на откриване на кампанията вече не е изпълнявал длъжността, а е следвало да бъде в отпуск. Това се потвърждавало и от представените към исковата молба заявление от ищеца за разрешаване на неплатен отпуск, съгл.чл.161 ал.1 от ИК, считано от 07.06.2021г. до 16.07.2021г. и заповед за разрешаване на такъв. Заявлението било входирано на 08.06.2021г., а заповедта била с дата 10.06.2021г. В заповедта било изрично посочено, че се разрешава отпуск на ищеца от 16.06.2021г. до 16.07.2021г., т.е разпоредбата на ИК не била спазена, тъй като ищецът не е бил в отпуск от датата на регистрацията - 07.06.2021 г., макар да е поискал това изрично. Според ответника, в нарушение на изборния кодекс, ищецът е продължавал да заема длъжността „Директор на ОДБХ Хасково“ и да изпълнява функциите си като директор 9 дни след регистрацията си като кандидат за народен представител. Ответникът счита, че тъй като временно изпълняващият длъжността директор ОДБХ-Хасково бил подписал заповедта за встъпване в длъжност на 11.06.2021г., а самата заповед била с дата от 03.06.2021г., ищецът не е бил на тази длъжност от датата на подписване на заповедта - 03.06.2021г., а и не бил изпълнявал функциите си 14 дни преди публикацията - 27.05.2021г., поради излизането му в отпуск по болест, е възможно обществото да е останало с убеждението, че той е освободен много преди публикацията и в тази връзка липсвало каквато и да било причинна връзка между публикацията и болките и

страданията на ищеца, вкл. и пряка такава. Самата заповед за назначаване на временно изпълняващ длъжността „Директор на ОДБХ - Хасково" била с дата 03.06.2021 г., което от своя страна опровергавало твърдението на ищеца, че той е търсил информация, след като е научил за публикацията и е бил уверен, че няма производство срещу него.

Ответникът оспорва твърденията на ищеца, че новината била препечатана и публикувана от други електронни медии, тъй като не се сочели доказателства за това. За да се прецени причинната връзка и обема на вредите, според ответника, причинени на ищеца, следвало да се обърне внимание и на това колко души са видели и/или коментирали публикацията в „Хасково прес“ и колко в други медии. Липсвали твърдения и доказателства на ищеца, колко пъти е бил питан затова дали още изпълнява тази длъжност. Според ответника, посочените от ищеца болки и страдания предполагали промяна в поведението: затваряне на ищеца и избягване от него на публични изяви с цел да не му бъдат задавани въпроси по публикацията. Това обаче не било така, тъй като ищецът бил в постоянен контакт с граждани, с председателя на ПП ГЕРБ и на снимките с тях не изглеждал притеснен или обиден. Ответникът твърди, че под публикации на други сайтове, споменаващи ищеца, имало изключително негативни коментари за личността му като вероятността да е изпитал болки и страдания от тях била многократно по-голяма, отколкото от публикацията в сайта на дружеството ответник. Ответникът твърди, че в срока на изготвяне на писмения отговор ищецът бил избран за народен представител в 46 Народно събрание с Решение №474-НС/15.07.2021г. на ЦИК, т.е. предполагаемият неблагоприятен резултат за него така и не настъпил. Искът на ищеца, според ответника, не бил доказан и по размер, тъй като липсвала конкретика в какво се изразявали болките и страданията, претърпени от ищеца в резултат на публикацията, нямало как да се прецени и обема на вредата. Предвид гореизложеното се иска отхвърляне на иска като недоказан и неоснователен.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д.С. от АК Хасково, който поддържа предявения иск. Излага подробни съображения относно неговата основателност.

Ответникът „Хасково Прес" ЕООД, ЕИК 205442469, в съдебно заседание се представлява от процесуални представители в лицето на адв. М.Р. и адв. Н.К., и двете от АК Хасково. Считат предявения иск за неоснователен и недоказан. Претендират разноси като прилагат списък по чл.80 ГПК.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и становищата на страните, съобразно чл.235 ал.2, вр. чл.12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, а и от приложената извадка от публикация на ел. сайт www.haskovo.press от 07.06.2021г., вкл. и дневник на ел. сайт, поддържан от ответника се установява, че на посочената дата с отбелязване на последна редакция на публикацията от 09:56 часа, е публикувана статия със заглавие: „Г.С. е освободен от директорския пост на

Агенцията по храните в Хасково“. По – нататък статията има следното съдържание: „Г.С. е освободен от длъжността директор на Областната дирекция по безопасност на храните в Хасково, научи Хасково прес от свои източници. Това е станало в края на миналата седмица. Към този момент на поста все още няма назначен нов директор. Припомняме, че С. се върна на работа в дирекцията в средата на месец май, т.е. след края на 45-то НС, където бе депутат от ГЕРБ. В него той влезе с рекорден за страната брой преференции – 13 655, като измести дори водача на листата Д.Д.. Мястото на Г.С. като директор в Областна дирекция по безопасност на храните в Хасково се пазеше докато той бе народен представител, а шеф в негово отсъствие бе Г.И.. С. бе народен представител в ГЕРБ в 44-то народно събрание. Г.С. не вдига телефона си, въпреки настойчивите опити да се свържем с него от месец май насам“.

Видно от представени по делото както от ищеца, така и съдържащия се в трудовото му досие в ОДБХ – Хасково Болничен лист № Е20202496684, издаден на 03.06.2021г. от „СБПЛР-Л.“ ЕООД гр. Л. за осигурен Г. Т. СТ., е че ищецът е ползвал за болничен отпуск: домашен-амбулаторен от 27.05.2021г. до 15.06.2021г. Съобразно заявление с вх.№ 12519 от 08.06.2021г. от ищеца за ползване на неплатен служебен отпуск, считано от 07.06.2021г. до 16.07.2021г. включително с дата 07.06.2021г. и Заповед № ОСО 90/10.06.2021г. на Изпълнителен директор на БАБХ му е разрешено ползването на неплатен отпуск, считано от 16.06.2021г. до 16.07.2021г. включително. Като основание за ползване на отпуска в заявлението е посочено чл.161, ал.1 от Изборния кодекс във вр. с решение № 38 – НС/07.06.2021г. на РИК Хасково.

Според Заповед № ОСН – 40 от 03.06.2021г. на Изпълнителен директор на БАБХ, получена на 11.06.2021г., Х.Д.В. е бил назначен на длъжност „директор на ОДБХ Хасково при БАБХ“, до завръщане на титуляра Г.С., считано от датата на връчване на заповедта.

От страна на ответника се представиха и приложиха по делото Решение № 38-НС от 07.06.2021г. на Районна избирателна комисия – Хасково, публикувано на 07.06.2021г. в 18:03 часа и Решение № 474-НС от 15.07.2021г. на Централна избирателна комисия, публикувано на 15.07.2021г. в 18:37 часа. От тях се установява, че във връзка с регистрацията на кандидатската листа на КП „ГЕРБ – СДС“ за участие на изборите на 11.07.2021г. за народни представители под № 2 е вписано името на ищеца, както и че решението за регистрация е публикувано на 07.06.2021г. в 18:03 часа, а ищецът е избран за народен представител и в 46-то народно събрание.

От представените от ищеца извадки от публикация на www.haskovo.net от 07.06.2021г., 15:07 часа; от публикация на www.offnews.bg от 07.06.2021г., 16:09 часа; публикация на www.zashtoto.com от 07.06.2021г.; публикация на www.petel.bg от 07.06.2021г., 18:30 часа се установява, че първата електронна медия е публикувала опровержение на новината за освобождаване на ищеца от директорския пост на БАБХ – Хасково, позовавайки се на информация, получена от пресслужбата на ведомството, а останалите три публикации сочат, че новината е изнесена от ответното дружество.

За изясняване на релевантните по делото обстоятелства се събраха и гласни

доказателства по искане на ищеца посредством разпит на свидетелите Н.К.Д., работеща като пиар на ПП ГЕРБ и С.П.Л. – приятел на ищеца.

Свид. Д. посочва, че по време на парламентарните избори, проведени на 11.07.2021г. е работила за кампанията на ГЕРБ – Хасково в областта като пиар. Твърди, че тя е уведомила ищеца по телефона за публикацията на ответника във връзка с освобождаването му като директор на Областната дирекция по безопасност на храните на 07.06.2021г., около час преди да бъде извършена насрочената регистрация на листата за парламентарните избори. След известно време в рамките на около половин час ищецът пристигнал лично на място в офиса на ПП ГЕРБ в Хасково и се запознал с публикацията. Свид. Д. заявява, че междувременно ищецът говорел по телефона, защото започнали да го търсят различни хора, които се интересували дали изнесената информация е вярна или не. Според свид. Д. ищецът е присъствал на събитието по регистрация на листата, бил много притеснен, дори имало колебения и се коментирало дали дали въобще да присъства, понеже бил разстроен, не искал да се появява. Като физическо състояние видимо му нямало нищо, но бил разстроен и пушел повече цигари, защото бил изнервен и много притеснен. При предходните избори събрал 13 000 преференции и след приключване на изборите този факт бил широко огласен. Публикации, които опровергавали изнесеното от ответното дружество, имало няколко часа по-късно като в друг местен сайт се появила публикация, която опровергавала тази информация и цитирала източник – пресцентър на БАБХ, за което свид. Н. Д. също информирала ищеца. Имало въпроси от страна на медии при регистрацията дали изнесената информация е вярна. В рамките на този ден друга местна медия не публикувала тази информация, но след това тя била препечатана от национални сайтове. Освен това, в последствие присъствайки на няколко срещи по време на предизборната кампания на ищеца свид. Д. сочи че, при срещите с хора, те не се интересували толкова, как върви кампанията, какви са ангажиментите, които той поема, доколкото един от основните въпроси към него бил въпроса дали е вярно, че е уволнен и каква е причината за това. Имало и негативни коментари, от които ищецът се чувствал неловко. След кампанията ищецът отново бил избран за депутат със значително по-малко получени преференциални гласове в сравнение с предходните избори.

Свид. С.П.Л. посочва, че е разбрал за процесната публикация от ищеца, с който се намирали в приятелски взаимоотношения като той му съобщил, че имало публикувана новина, че е уволнен. Бил притеснен най-вече от това, че се намира в предизборна кампания и споделил, че изпитва срам от това да погледне хората в очите, тъй като всички в гр.Л. му задавали въпроси относно уволнението и се налагало той да отговаря и да опровергава новината писмено и устно. Според свид. Л. ищецът бил много изнервен, психически не се чувствал добре, имал проблеми и с кръста. В последствие ищецът му казал, че има и опровержение на тази информация.

Съдът, съобразявайки възможната заинтересованост на свидетелите съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК, ги кредитира като достоверни, логични, последователни и допълващи се, тъй като кореспондират на останалите събрани по делото писмени

доказателства в частите, които възпроизвеждат свои лични възприятия. Досежно показанията на свидетелите, в които се изразяват предположения, както и относно изразените мнения и разкази за минали събития, съдът не им дава вяра поради обективната невъзможност за установяване факти посредством предположения, мнения или във връзка с неотноситимостта им към настоящия правен спор.

Останалите представени доказателства, според настоящия съдебен състав, не следва да бъдат обсъждани, тъй като са ирелевантни към предмета на делото.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 45 ЗЗД фактическия състав на деликта включва следните комутативни елементи, които следва да са налице за уважаване на претенцията: извършено противоправно деяние-действие или бездействие; причинени вреди - имуществени или неимуществени; вина на причинителя; причинна връзка между увреждащото деяние и настъпването на вредите. В чл. 45, ал. 2 ЗЗД е установена законова оборима презумция, че вината се предполага до доказване на противното за всички случаи на непозволено увреждане. Съгласно чл. 49 ЗЗД – този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени при или по повод на изпълнението на тази работа.

В тежест на ищеца е да докаже елементите на деликта - да докаже иска си по основание, размер и изискуемост. Ответникът от своя страна следва да докаже – наведените с отговора възражения.

Страните не спорят, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че на ел. сайт www.haskovo.press от 07.06.2021г., поддържан от ответника на посочената дата с отбелязване на последна редакция на публикацията от 09:56 часа, е публикувана статия със заглавие: „Г.С. е освободен от директорския пост на Агенцията по храните в Хасково“ като статията има описаното по-горе съдържание. Следователно от страна на ответното дружество е осъществено такова поведение, каквото е описано в обстоятелствената част на исковата молба, а именно – ответникът е публикувал процесната статия и нейното заглавие. Отговорността на ответника произтича от качеството му на възложител, тъй като се отнася до извършване на действия в негов интерес, които спадат към областта, в която той упражнява собствена дейност и резултатът, от който ще рефлектира в неговото имущество, независимо от авторството на статията. Следователно е налице първата предпоставка за уважаване на иска.

На следващо място необходимо е да се установи дали това деяние е противоправно. В практиката на ВКС (Решение № 264 от 21.10.2013 г. по гр. д. № 2161/2013 г., III г. о.), е утвърдено разбирането, че съгласно разпоредбите на чл. 39, ал. 2, чл. 40, ал. 2 и чл. 41, ал. 2 от Конституцията на Република България и чл. 10, § 2 от Европейската конвенция за правата на човека, свободата на словото не е абсолютна. Тя се разпростира до предели, преминаването на които засяга други конституционно защитени ценности. Такива са личното достойнство, репутацията и неприкосновеността на личната сфера на гражданите.

Свободата на изразяване на мнение, твърдение, оценка или на данни с негативен подтекст чрез печатно произведение е изключена. Приема се още, че във всеки отделен казус е нужно посредством преценка на съответните релевантни обстоятелства да се установи наличието, респ. липсата на баланс между свободата на словото и доброто име на гражданите, тъй като и двете представляват ценности, които са обект на закрила както на конституционно, така и на международноправно равнище.

Освен това, съгласно съдебна практика, съдържаща се в решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011 г. на ВКС, IV г. о. и др., при спор за причинени вреди от изнесена от журналист информация, съдът е длъжен в мотивите да посочи кое в статията представляват твърдение за факти и кое – оценка на фактите. На проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, като те могат да ангажират отговорността на журналиста само ако позорят адресата и са неверни. Оценките/мненията/ не подлежат на проверка за вярност, тъй като те не представляват конкретни факти от обективната действителност. Те могат да ангажират отговорността на журналиста само ако представляват обида. В мотивите си съдът е длъжен да установи извършени ли са посочените в исковата молба действия от журналиста, да разграничи каква част от изнесеното съставлява твърдение за факт и каква оценка, съответно дали фактите са позорни и неверни и дали оценките са в рамките на свободата на словото по чл. 39, ал. 1 Конституцията. Той трябва да посочи конкретно кои действия ангажират отговорността на делинквента и кои са правомерно извършени.

В случая твърдението на ищеца е, че фактите и обстоятелствата изложени в публикувания материал са неверни, тоест индицират на клеветнически такива. Легална дефиниция на понятието клевета се съдържа в разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от НК, съгласно която клевета представлява разгласяването на несъществуващо позорно обстоятелство или приписването на неизвършено престъпление. Изпълнителното деяние може да се осъществи както чрез разгласяване на неистинско позорно обстоятелство за пострадалия, така и чрез приписването му на неизвършено от него престъпление. Разгласяването е довеждане до знанието на трето лице на определено несъществуващо позорно обстоятелство, което деецът свързва с личността на пострадалия. Позорното обстоятелство е твърдение за съществуването на определен факт, свързан от дееца с личността на пострадалия, който е от естество да накърни неговото добро име в обществото. Твърдението трябва да е ясно и да съдържа информация, която да бъде поднесена от разгласяващия като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти, т. е. необходимо е разгласяващото лице да съобщи свои твърдения, такива, които изхождат лично от него и зад които застава с думите си, претендирайки, че знае, че тези обстоятелства са безспорен факт. Освен това обстоятелствата трябва обективно да бъдат съобщени, а не да се извеждат чрез предположения, асоциации, интерпретации или други форми на субективна психическа дейност.

Съдът намира, че публикуването на процесната статия с посоченото съдържание представлява противоправно деяние относно написаното, че „Г.С. е освободен от директорския пост на Агенцията по храните в Хасково“, както и че „... Г.С. е освободен от

длъжността директор на Областната дирекция по безопасност на храните в Хасково ... Това е станало в края на миналата седмица. Към този момент на поста все още няма назначен нов директор ... „Тези твърдения съдът намира, че не са обществено приемливи и допустими от гледна точка на морала и закона, доколкото внушават в действителност прекратяване на трудово или служебно правоотношение на ищеца и по този начин накърняват доброто му име, противно на изложеното схващане от ответника. Освен това, според настоящия съдебен състав не се установи и тяхната истинност, съобразно представените заявления с вх.№ 12519 от 08.06.2021г. от ищеца за ползване на неплатен служебен отпуск, считано от 07.06.2021г. до 16.07.2021г. включително с дата 07.06.2021г. и Заповед № ОСО 90/10.06.2021г. на Изпълнителен директор на БАБХ, видно от които на ищеца е разрешено да ползва неплатен отпуск, считано от 16.06.2021г. до 16.07.2021г. включително, а не да бъде прекратено служебното му правоотношение и Заповед № ОСН – 40 от 03.06.2021г. на Изпълнителен директор на БАБХ, получена на 11.06.2021г., според която Х.Д.В. е бил назначен на длъжност „директор на ОДБХ Хасково при БАБХ“, но до завръщане на титуляра Г.С., и то считано от датата на връчване на заповедта. До този си извод съдът достига като взе предвид и качеството на ищеца по време на извършване на деянието, съответно предполагаемият по-висок праг на търпимост по отношение на политическите фигури в обществото. Когато журналист обаче изнася засягащи честта на друго лице факти, той трябва да провери тяхната достоверност. Неблагоприятните за другото лице факти, когато са опозоряващи, трябва да бъдат проверени от журналиста, преди да ги разпространи. Правни норми за начина, по който тази проверка да се извърши, няма. Утвърдено е схващането, че за изнесени факти, журналистът трябва да е получил потвърждение поне от два независими източника. Разпоредбата на чл. 10, т. 1 КЗПЧОС прокламира свободата на разпространяване на информация, но тази норма не дава право да се разпространяват неверни факти /предвид липсата на доказателства по делото за тяхната истинност/, нито да се засяга достойнството и себеоценката на други правни субекти. Нормата не дава право да се разпространяват неверни факти, нито да се засяга достойнството на други лица, а осигурява свободната оценка на фактите и възможността тя да се отстоява. Рамките, до които се простира тази свобода, се определят от възможността да бъдат засегнати неоправдано честта и достойнството на гражданите. Правното значение на добросъвестната проверка се проявява тогава, когато въпреки извършването ѝ, фактите се окажат неверни. В този случай, ако проверката действително е добросъвестна, се изключва вината и журналистът не отговаря за вредите, причинени от противоправното му поведение. В случая обаче това не беше установено от страна на ответника. Поради това съдът приема, че с публикуването на процесната статия са накърнени по недопустим начин доброто име, честта и достойнството на ищеца.

Следващата предпоставка за уважаване на иска е доказването на настъпили вреди и дали между тях и поведението на лицата, на които ответникът е възложил конкретната работа, съществува пряка и непосредствена причинна връзка. Несъмнено е, че посредством статията са били засегнати в негативен аспект честта и доброто име на ищеца и неговото психическо състояние, установени от показанията на разпитаните по делото свидетели.

Съдът не възприема наведеното от ответника възражение, че не е налице причинно-следствена връзка между процесната публикация и твърдените неимуществени вреди, с аргументи на положението на ищеца като кандидат-депутат или все още не такъв, или краткотрайността на търпимостта им, доколкото от събраните в производството доказателства, вкл. и установения факт на препечатването на статията в други издания, позовавайки се на процесната статия, може да се направи обоснован извод, че посредством публикацията са били засегнати в негативен аспект честта и доброто име на ищеца, което е рефлектирало върху психическото му състояние, а и се е отразило на личния му, но най-вече на обществения му живот.

С оглед установяване на всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане, предявеният иск се явява доказан по основание и доколкото това е така, следва да бъде определен размера на обезщетението, което следва да се присъди на ищеца.

Тъй като претърпените от ищеца неимуществени вреди представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, те не биха могли да бъдат възстановени, а следва да бъдат обезщетени посредством заместваща имуществена облага, чийто размер съдът определя съобразно критериите, предписани в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД – по справедливост. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

В тази връзка съобрази, че процесната статия е публикувана в интернет пространството, което е широко достъпно за неограничен кръг хора, установено и посредством представените и от двете страни извадки от различни ел. сайтове, съответно наличието на различни негативни коментари. В конкретния случай периодът, за който се претендира обезщетение от ищеца, е сравнително кратък считано от публикуването на статията /07.06.2021 г./ до подаването на исковата молба /11.06.2021 г./. Станалото впоследствие, след предявяване на иска, следва да се цени, ако страданията на ищеца продължат след това. От показанията на разпитаните свидетели, а и от представените писмени доказателства /Решение № 38-НС от 07.06.2021г. на Районна избирателна комисия – Хасково, публикувано на 07.06.2021г./ се установява, че към датите на излизане на статията, е започнала да тече предизборна кампания и че ищецът е участвал в нея. Вследствие на статията при срещите с хора, те не се интересували толкова, как върви кампанията, какви са ангажиментите, които ищецът е поел, а един от основните въпроси към него е бил въпроса дали е вярно, че е уволнен и каква е причината за това. Имало и негативни коментари, от които ищецът се чувствал неловко. След кампанията ищецът отново бил избран за депутат, но със значително по-малко получени преференциални гласове в сравнение с предходните избори. Тоест несъмнено е, че посредством процесната публикация са били засегнати в негативен аспект честта и доброто име на ищеца, което е рефлектирало върху емоционалното му състояние и се отразило и на кариерата му. Репутацията в политическите среди, предвид негативното обществено мнение за

политиците, е доста лесно нарушима, поради което съдът намира за доказано твърдението на ищеца, че публикацията е повлияла негативно на професионалния му живот.

Ето защо и при съобразяване на посочените обстоятелства съдът намира, че справедливото обезщетение, което следва да бъде присъдено, е в размер от 1000 лева. Искът следва да бъде уважен за тази сума и отхвърлен до пълния предявен размер от 10 000 лева, тъй като в противен случай би се стигнало до неоснователно обогатяване, каквато не е целта на закона. В този смисъл настоящият съдебен състав приема, че размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, който би удовлетворил обществения критерий за справедливост при съществуващите в страната общественно-икономически условия на живот, с оглед на конкретните обстоятелства по делото, следва да се определи на 1 000 лева, до който размер исковата претенция се явява основателна.

Върху уважената част от главницата следва да се присъди и законната лихва от датата на увреждането – 07.06.2021 година до окончателното изплащане на сумата. Съдът приема, че лихвата върху присъденото обезщетение се дължи именно от датата на увреждането, на деликта, като се има предвид, че лихвата има за функция и по принцип представлява обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение. Следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите, по смисъла на който деликвентът носи отговорност за лихва от деня на неправомерното увреждане. /в този смисъл и Решение № 1518/22.8.1959 година по гр. дело № 3616/1959 г., ВС, III г. о. /.

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни.

Ищецът доказва разноски от 1000 лева, от които 400 лева за платена държавна такса и 600 лева за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да му заплати, съразмерно на уважената част от иска, общо сумата от 100 лева, представляващи разноски по делото за заплатена държавна такса и за адвокатско възнаграждение.

Ответникът също претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение от 1000 лева. Съразмерно на отхвърлената част от иска, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответника следва да се присъди сумата от 900 лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Хасково Прес“ ЕООД, ЕИК 205442469, със седалище и адрес на управление: гр.Хасково, *****, представлявано от М.С.Л. – управител, на основание чл.49 вр. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), да заплати на Г. Т. СТ., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., *****, адв. Д.С. от АК – Хасково, сумата от 1000 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в рошене на името му в обществото и доверието на гражданите в него, в следствие на публикуваната в електронния сайт www.haskovo.press, на 07.06.2021г. невярна информация – публикация

със заглавие „Г.С. е освободен от директорския пост на Агенцията по храните в Хасково“, ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на иска – 07.06.2021 година до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1000 лева до пълния предявен размер от 10 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА „Хасково Прес" ЕООД, ЕИК 205442469, със седалище и адрес на управление: гр.Хасково, *****, представлявано от М.С.Л. – управител, да заплати на Г. Т. СТ., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., *****, адв. Д.С. от АК – Хасково, направените по делото разноси в размер общо на 100 лв., съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Г. Т. СТ., ЕГН *****, с адрес: гр.Л., *****, адв. Д.С. от АК – Хасково, да заплати на „Хасково Прес" ЕООД, ЕИК 205442469, със седалище и адрес на управление: гр.Хасково, *****, представлявано от М.С.Л. – управител, направените по делото разноси в размер общо на 900 лв., съобразно отхвърлената част на иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Г.А.